

Na pohrjebnišću. Knježe, daj dušam wotemrjetnych wěčny wotpocžin, a wěčne swětło njech jim swěczi.

Czasczišće wubudženjo tsjoch bóžskich pocžinkow.

O mój Božo, wěčna wěrnosć, wěrju do tebjje. O mój Božo, njeskónčna smilnosć, nadźiju so na tebjje. O mój Božo, najwjetša dobrość, lubuju tebjje.

Za z bóžnu smjercz. Žězuso, Marija, Józefje! wam pschepodawam moju wutrobu a moju dušchu! — Žězuso, Marija, Józefje! stejcze pschi mni w poslenim smjertnym bédženju. — Žězuso, Marija, Józefje! njech moja dušcha z wami wottudy dže.

Psched jědžu. Božohnuj mje, Knježe, a tele dary, kotrež budžemy wot twojeje dobrocziwošće k sebi bracz. Wótcze našch . . .

Po jědži. Džakuju so tebi, o Božo, za wschitke twoje dobroty, kiž sy žiwy a kraluješ wěki na wěki. Wótcze našch . . .

Wječorna modlitwa.

Najswjeczišchi Božo, kiž sy jedyn w byczu, tsoji we wosobach, Wótc, Syn a Duch swjaty, wěrju, zo sy tudy pschitomny a modlu so k tebi w najhlubškej ponižnosći.

Džakuju so tebi za wschitko dobre, sčtož sy mi w dotalnym žiwjenju a wosebje tež džensa zasny wopokazał. Njech ze mnu wschitke z bóžne duchy w njebiesach twoju dobrotu a lubosć k hwała a česća do wěčnosti.

Pschińdž, swjaty Ducho, rozswětli z pruhami twojoho swětła czěmnosć mojeje wutrobny, zo bych spóznał wschitke hrěchi a zakomdženja džensnišchoho dnja. Pomhaj mi, zo je z wutrobu wobželnosću a pschichodnje so polěpschu.

Nětk pschepytaj twoje swědomjo. Pscheńdž w duchu cny džen a pohladaj, sčto sy dobroho zakomdžił abo zloho skutkował w myslach, słowach a skutkach, a to pschecziwo Bohu, pschecziwo bližšchomu a pschecziwo sebi samomu. Potom praj:

Knježe Žězu Khrystče, mój stworiczerjo a wumóžniko, wobžaruju z cyleje wutrobny, zo sym tutón džen, kotryž bě mi dał, zo bych jón k twojej česći a k swojej z bóžnosći